

Hospinews Focus :

Het Huis voor Respijtzorg van Brussel-Hoofdstad of de ‘Villa Indigo’ verwelkomde zijn eerste patiënten in maart 2011. De voorbije twee jaar werd het project beter afgelijnd en won het team aan ervaring.

Juli-augustus 2013

Interview door: Emmanuelle Vanbesien

Vertaald door : Jan Jacobs

Uitgever: Hospichild.be / vzw cmdc-cdcs asbl

Dit betreft een artikel onder voorbehouden rechten op basis van de licentie Creative Commons *Auteurschap – Geen commercieel gebruik – Geen wijziging - 2.0 België* (CC BY-NC-ND 2.0).

U mag:

* dit artikel kopiëren, verspreiden en openbaar maken

Onder de volgende voorwaarden :

* Auteurschap — U moet de naam van de originele auteur vermelden op de wijze aangeduid door de auteur van het werk of door de rechthebbende die u de toestemming geeft (maar niet op een wijze die suggereert dat ze u steunen of het gebruik van de creatie goedkeuren).

* Geen commercieel gebruik — U mag deze creatie niet aanwenden voor commerciële doeleinden.

* Geen wijziging — U mag deze creatie niet wijzigen, veranderen of aanpassen.

Voor aanvragen tot verspreiding die niet onder deze voorwaarden vallen moet u mailen naar evanbesien@hospichild.be

Het project benadert vandaag de 60% en geniet steeds meer bekendheid in de wereld van de zorgverleners en het team werkte onthaal- en evaluatieprocedures uit om de kinderen op te vangen. Het is er ook aangenamer vertoeven dankzij de kleurrijke spelen, het speelgoed, de begeleidsters die gitaar spelen, een tuin met een centraal prieeltje, een schommel in de vorm van een nest en andere speeltuigen, geschonken door verenigingen zoals Max Jump vzw.

Het is een ononderbroken werk van verbetering, gebaseerd op het gebruik van het Huis, de rustkamers, de zorgkamers, de wellnessruimte met jacuzzi en de mediahoek waar de inrichting wordt afgestemd op de behoeften van de kinderen.

Hospinews, de nieuwsbrief van Hospichild.be, website met niet-medische informatie omtrent de hospitalisatie van kinderen

Hospinews praatte met directrice Dorothee Pereira en zorgcoördinator Anne-Catherine Dubois.

Wat is de huidige bezettingsgraad?

Dorothee Pereira : In het eerste jaar - van 2011 tot 2012 – bedroeg die 20%. Vervolgens steeg hij vorig jaar tot 42% en dit jaar ronden we de kaap van de 55%. Dit wijst op een gestage evolutie. De schoolvakanties zijn de drukste periodes.

Wat voor kinderen vangen jullie op?

Anne-Catherine Dubois: De kinderen zijn afkomstig uit het hele land en vallen onder één van de 5 RIZIV-categorieën: neurologische stoornissen, genetische afwijkingen, hemat oncologie, misvormingen (van hart, darmstelsel enz) en kinderen met problemen door extreme vroeggeboorte. Het gaat dus om een zeer brede groep, alleen kinderen met autisme of gedragstoornissen zijn uitgesloten.

Zijn er dan beperkingen om kinderen op te vangen?

D.P.: Ja, kinderen met autisme kunnen wij bijvoorbeeld moeilijk opvangen omdat onze medewerkers daar niet voor zijn opgeleid.

A-C.D.: Die kinderen vragen inderdaad een specifieke structuur, met afgesloten ruimten. Hier is alles open en ontmoeten de kinderen elkaar. Een kind met autisme heeft een vaste dagelijkse routine nodig, met activiteiten op specifieke tijdstippen.

D.P.: Onze medewerkers zijn ook niet opgeleid om kinderen met gedragstoornissen te begeleiden. Stap voor stap ontdekken waar onze grenzen en die van het Huis liggen. Autismen en gedragstoornissen zonder medische diagnose vallen buiten ons veld. Wanneer de gedragstoornis evenwel te maken heeft met een ziekte, evalueren we de situatie samen met de ouders. Dan behouden wij ons het recht voor een kind te weigeren, indien het een gevaar vormt voor zichzelf of de andere bewoners.

Hoe verloopt het onthaal van een kind?

A-C.D.: Eerst ontmoeten we de ouders voor een gesprek en dan organiseren wij het vooronthaal van elk kind dat bij ons komt. Zo kunnen we het gedrag van het kind evalueren tijdens het interdisciplinair overleg op dinsdag. Vervolgens plannen we het verblijf. Het vooronthaal is een nieuwe procedure, die wij in het leven riepen om moeilijke situaties te vermijden. Zo hoeven we een kind niet weg te sturen omdat we na verloop van tijd merken dat we de situatie niet de baas kunnen.

Hoe lang kunnen de kinderen verblijven in Villa Indigo?

A-C.D.: Sommige ouders vragen een weekend per maand, andere korte verblijven tijdens de week of de schoolvakanties. In die periode beperken wij het verblijf tot twee weken per jaar om iedereen een kans te geven, want de vraag is groot tijdens de vakanties.

Hospinews, de nieuwsbrief van Hospichild.be, website met niet-medische informatie omtrent de hospitalisatie van kinderen

Over het algemeen trachten we het verblijf te beperken tot twee opeenvolgende weken, omdat we merken dat de kinderen na een langere periode huilerig worden, zich niet langer goed voelen.

D.P.: Alles samen mogen ze 32 van de 365 dagen bij ons doorbrengen.

Villa Indigo beschikt over twee kleine 'crisisflats' op de eerste verdieping. Worden die gebruikt?

A-C.D.: Ja, niet vaak maar het gebeurt. Hierover moeten we nog overleggen met het hele team. Sommige ouders laten hun kind niet graag achter omdat het nog klein is of veel zorg nodig heeft. Ze willen ons tonen hoe dat het beste kan en dan komen die flats zeer goed van pas.

Sommige kinderen komen naar hier na een lang verblijf in het ziekenhuis. Hun ouders zijn vaak ontredderd en willen zien hoe alles hier verloopt om gerust te zijn.

Ook dan bewijzen de flats hun nut.

D.P.: We merken dat de ouders na enkele overnachtingen ons hun vertrouwen schenken: "We weten hoe jullie werken, we vertrouwen jullie, we kunnen nu naar huis om even op adem te komen". Ze zetten dus zelf de stap, wij verplichten hen niet om de flat te verlaten. Het zijn als het ware 'overgangflats'.

A-C.D.: Oorspronkelijk dachten we aan verblijven van 24 tot 48 uur, om de ouders gerust te stellen dat hun kind hier goed opgevangen wordt.

D.P.: Sommige ouders zijn overbeschermend, wat normaal is in dergelijke situaties. Ze kampen met een schuldgevoel, kennen het team niet, hebben ergens iets over het project gehoord... In de ziekenhuizen genieten wij een uitstekende reputatie, maar veel mensen kennen Villa Indigo nog niet goed.

Het is dus belangrijk dat zowel professionals als ouders vertrouwd raken met Villa Indigo?

D.P.: Ja, ouders die hun kind bij ons achterlieten spreken vaak vol lof over de opvang.

Hoe voelen de kinderen en de teamleden zich in het Huis?

D.P.: De kinderen reageren doorgaans positief op hun verblijf. Het toegenomen comfort en de betere opvangmogelijkheden dragen bij tot hun welzijn. De vereniging Max Jump nous schonk ons dit jaar mini stereoketens met usb-poort (om eigen muziek te beluisteren). We kunnen een cd afspelen in het hele Huis of het kind kan naar zijn eigen muziek luisteren. De mediaruimte zal op maat worden ingericht, zodat de kinderen er veilig boeken kunnen nemen.

Al die aanpassingen zijn belangrijk omdat de kinderen overdag niet in hun kamer blijven zoals in het ziekenhuis. Hier lopen ze vrij rond, leven ze samen. Alles is afgestemd op hun behoeften. Er komt bijvoorbeeld maandelijks een massagetherapeute langs om hen te masseren en te ontspannen. We passen de gerechten aan, zodat de kinderen genieten van de maaltijden. Respijt voor de ouders is onze eerste zorg, maar de kinderen moeten hier ook een leuke tijd beleven, zin hebben om terug te komen.

Hospinews, de nieuwsbrief van Hospichild.be, website met niet-medische informatie omtrent de hospitalisatie van kinderen

Hoe is het team van Villa Indigo samengesteld?

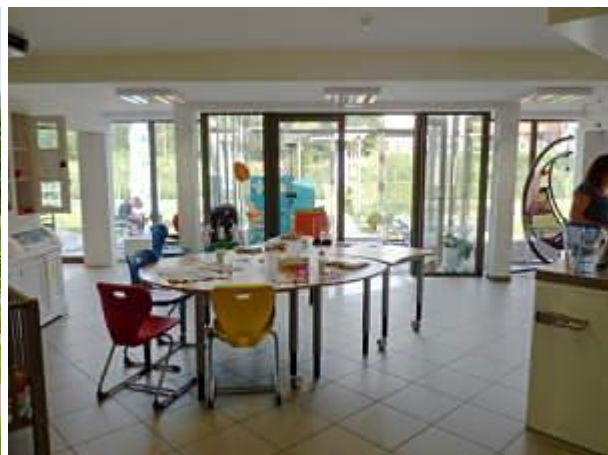
D.P.: We hebben een nieuwe arts-directeur, Vanessa Largent, die haar taak bijzonder ter harte neemt; 2,5 VTE animatrices (één van hen begeleidt nu een kind naar het ziekenhuis); ikzelf ben de directrice; Anne-Catherine Dubois is de coördinator sinds maart 2013; een administratief bediende; een kokkin die ook instaat voor het onderhoud; twee psychologen (0,75 VTE); een kinderverzorgster overdag; en het equivalent van zes voltijdse verpleegkundigen (dag en nacht). Externe kinesisten komen langs op verzoek, naast vrijwilligers die voor de kinderen zorgen, zaken knutselen of administratief werk doen. Vrijwilligers zijn trouwens meer dan welkom!

Wat kost het verblijf aan het gezin?

D.P.: De kostprijs is zeer beperkt voor de ouders, ze moeten enkel het remgeld betalen (€5,44, jaarlijks geïndexeerd). Het RIZIV en de GGC betalen de rest. Alle gezinnen moeten hier terecht kunnen, het mag niet beschouwd worden als een luxe die enkel bevoorrechten zich kunnen veroorloven. De ouders hebben nood aan respijt, ze zijn moe, broers en zussen moeten hun plaats opnieuw kunnen opeisen in een serene sfeer.

Veel geluk met Villa Indigo en bedankt voor het gesprek!

Interview: Emmanuelle Van Besien, coördinatrice Hospichild, vertaald door Jan Jacobs.

Hospinews, de nieuwsbrief van Hospichild.be, website met niet-medische informatie omtrent de hospitalisatie van kinderen

